peenike tundmine on tüntsiks saanud, auu ja häbi, suuruse ja headuse tundmus on kadunud.

Terwise hoidmiseks.

Wiini „arstlik ajaleht" jutustab järgmist lugu: Üks 3aastane pois puhus üheşt enne wäljapestud ja mitte aastal otsal enam pruugitud puu tubakapiibust seebipulliși. Enne tundi aega jäi ta uimaseks, oksendas palju ja jäi päraşt wäga uniseks ja kahwatumaks. Päew päraşt seda läks lugu ikka pahemaks, ta sai täieste alwatud, ei paranenud kõigişt katsutud abişt hoolimata mitte enam ja neljandamal päewal suri. Nikotiini ägedaşt tegewuseşt, milleşt ühe tilga osa tugewat koera surmab ja mida pois tõeste läbi piibu juues tubaka sahwtiga sişse imes, ei wõi poişi surm mitte mahaarwatud saada.

Hirmus öö.

Torm müllab, süda öö on käe,
Seal tuigub joodik majasse,
Ja naese ühes lapsega,
Ta wiskab wälja wihaga!
Siis seisab naene lume sees
Tal lapse päraşt silmad wees!

Weel pimedamaks läbab öö,
Ja koledamaks tormi töö,
Ta ümber tuiskab lumeang,
Siis waatab üles waene hing
Ja hüiab: Jumal halasta!
Last peasta sa, nüid suren ma!"

Ta külmetanud kätega
Last mähib oma kuuega
Ja naerab weel, kui walu käe:
„Mu armas laps, nii on sull soe!"
Weel annab suud tal waluga —
Siis nõrkeb, hinge heidab ta! —

PÃƒÂ¤rnu Eesti-rahva Kalender 1890, lk. 28